

ת"פ (תל אביב) 30362-07-23 - מדינת ישראל נ' יוסף רחמים דהן

ת"פ (תל-אביב-יפו) 30362-07-23 - מדינת ישראל נ' יוסף רחמים דהן שלום תל-אביב-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 30362-07-23

מדינת ישראל

נגד

יוסף רחמים דהן

ע"י ב"כ עו"ד ערן צלניקר

בית משפט השלום בתל-אביב-יפו - יפו

[20.04.2025]

כבוד השופט, סגן הנשיאה רועי פרי

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון דיוני, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה חמורה, לפי סעיף 333 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

למקרא עובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי בעת הרלוונטית, התגוררו הנאשם והמתלון, שהיה אז כבן 78, בשכנות, בבניין מגורים בבת ים.

ביום 11.07.2023, בשעת בוקר, התפתח ויכוח בין הנאשם למתלון, או-אז תקף הנאשם את המתלון בכך שתפס אותו בחזה ודחף אותו, בנסיבות אלה נפלו משקפיו של הנאשם.

בעקבות הדחיפה נפל המתלון על דלת המעלית בבניין ולאחר מכן על הארץ, או-אז בעט בו הנאשם בפניו, בעוד המתלון מנסה להגן על פניו באמצעות ידיו, כאשר הנאשם צועק: "אני יהרוג אותך" (הטעות במקור, ר.פ.).

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלון חבלות בדמות כאבים באזור עין שמאל, חתך עמוק בשפה העליונה, שברים בקירות האנטריורי והלטרלי של סינוס מקסילרי משמאל, שבר בקיר האינפריורי של ארובת עין שמאל, שברים באף והמטומה תת עורית. בנוסף נגרם למתלון שבר עם תזוזה בגליל האמצעי של אצבע 5.

2. בין הצדדים לא נקשר הסדר עונשי והנאשם נשלח לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן.

3. התובע המלומד עמד על נסיבות ביצוע העבירה, החבלות שנגרמו למתלון בעטיה של התקיפה, הפנה לעברו הפלילי של הנאשם (ת/1), לתסקיר נפגע העבירה שהוגש לתיק ולתמונות החבלות (ת/2), ביקש להשמיע את בנו של המתלון, הפנה לערכים המוגנים והפגיעה בהם ולפסיקה.

התובע ציין כי בהתאם לתסקיר נפגע העבירה עולה כי מצבו של המתלון הידרדר בעקבות התקיפה, הדבר מתבטא בחולשה, כאבים בגוף, קשיי הליכה ותלות בזולת, באכילה, הלבשה והגינה אישית. ערעור הבטחון העצמי, נמנע מלצאת מהבית ללא ליווי ונמנע מלהגיע למקומות הומי אדם, סובל מסייטס וקשיי שינה. התובע הפנה לתסקירי שירות המבחן ועתר לקביעת מתחם עונשי הולם למעשיו של הנאשם, הנע בין 12 - 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד ענישה נלווית וביקש למקם את הנאשם בשליש התחתון של המתחם, לצד הטלת מאסר על תנאי הולם ופיצוי משמעותי למתלון.

4. הסנגור המלומד עשה ככל שניתן לטובת מרשו.

הסנגור לא ביקש להקל ראש במעשיו של הנאשם, ציין כי האירוע המצער החל בוויכוח בין המתלון לנאשם, הוויכוח הסלים לכדי דחיפה ולאחר מכן נקיטת אלימות מצדו של הנאשם. הסנגור ציין כי הוא ער לנזק שנגרם למתלון וביקש להיצמד למה שנגרם למתלון מהאירוע ולא מעבר לכך. עמד על חלופה הזמן של כשנתיים מהאירוע ומצבו של הנאשם הסובל מזה כ- 40 שנה מפוסט טראומה. הנאשם היה מוביל טנקים במלחמת לבנון הראשונה בשנת 1982, במילואים, כאשר במסגרת תפקידו הוא סייע בפינוי גופות מהשטח. הסנגור ציין כי אין בדבר משום תירוץ להצדיק את מעשיו של הנאשם, אך הנאשם בשל הפוסט טראומה התקשה להמשיך בחייו.

הפנה לס/1 ולנכות שנקבעה לנאשם. ציין כי אחד מהסימפטומים המוכרים בפוסט טראומה זו הדריכות המתמדת מתוך אמונה כי העולם הוא מקום מסוכן ופירוש סטואציות בדרך אחרת. הנאשם נטל אחריות מלאה על האירוע, מבין את הפסול שבהתנהגות שלו וחש בושה גדולה. הנאשם שהה במעצר כשבועיים וחצי ולאחר מכן שהה במעצר באיזוק אלקטרוני משך 3.5 חודשים ובהמשך בתנאים מגבילים תקופה ניכרת.

הסנגור הפנה לתסקירי שירות המבחן. הפנה לפסיקה ועתר להתחשב בפוסט טראומה של הנאשם בקביעת המתחם. הסנגור סבור כי המתחם נע בין מאסר בדרך של עבודות שירות למאסר בפועל והפנה גם לפסיקה בה הושתה ענישה בדמות מאסר על תנאי לצד צו של"צ.

הפנה למה שעבר הנאשם ב- 7.10 עת שהה בעיר שדרות אליה נכנסו מחבלים וההשפעה על מצבו הנפשי בעקבות כך. הנאשם עבר ועובר טיפול, בשירות המבחן ובמרכז אשמן ויש לו חונך ממשרד הבטחון.

הסנגור עתר לבכר את הפן השיקומי בתיק זה ולאמץ את המלצות שירות המבחן ולהטיל על הנאשם צו מבחן לצד מאסר על תנאי והוסיף כי ניתן מבחינה קונקרטית לגבות את הענישה בצו של"צ או בתקופה מסוימת של עבודות שירות.

הסנגור הוסיף וציין כי הנאשם עזב את הבניין והתרחק מהמקום, אין יותר אינטראקציות עם המתלון.

5. בנו של המתלון סיפר כי אביו נפצע במלחמת יום הכיפורים, כיום אביו בן 80 ואחת מהחבלות שנפגעו שיניו והוא לא יכול לעבור ניתוח השתלת שיניים בעקבות התקיפה. סיפר על עצמו כי הוא עצמו הלום קרב, וזה לא נותן לגיטימציה לפגוע באדם אחר חסר ישע. סיפר כי הוא אב לשני בנים, האחד חטוף בעזה והשני משרת ביחידה מובחרת.

6. בתו של הנאשם ציינה כי המשפחה לרגע אינה מקלה ראש במה שעשה הנאשם. ציינה שבגלל המקרה אביה סוף סוף עובר טיפול בפוסט טראומה ממנה הוא סובל מזה 40 שנה. סיפרה כי היא רואה בשינוי שחל אצל הנאשם. אביה עזב את דירתו בבניין ולא מתכוון לשוב לשם. "אני מתנצלת על מה קרה ומתנצלת בפני משפחת המתלון. הוא באמת עושה דרך ואנו כמובן מגנים אלימות כלשהי".

7. הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה על מעשיו.

הנאשם עמד על הטיפול שעבר ועובר וסיפר על הטראומה שעבר בשירותו הצבאי שלא טופלה שנים ארוכות. "אני רוצה לבקש סליחה מהמשפחה (פונה למשפחת המתלון), במיוחד מהבן של המתלון, שהבן שלו עדיין בעזה ואני הייתי בשדרות, התחננתי בכל לשון של בקשה שיוציאו אותי משם...מה שעשיתי זה לא טוב. אני עשיתי דברים לא נכונים. היום אני עובר טיפול במרכז אשמן ובשירות המבחן. קבלתי מטפלת ספציפית לעניין שלי, הם מנסים להראות לי מה עשיתי ועוזרים לי לצאת מזה, עשיתי טעות חמורה וחשבתי על זה הרבה, ימים ולילות ישבתי ובכיתי בבית איך הזקתי לאדם הזה בצורה שבה הזקתי לו".

8. תסקיר נפגע העבירה מתאר את הנזקים והפגיעות במתלון. מאז הפגיעה הוא מתקיים בתחושה של חרדה וחשש מפני האפשרות שהוא עלול להיפגע שוב. נשוי ואב ל- 4 ילדים ו- 9 נכדים. בעיות הבריאות עמן הוא מתמודד מפאת גילו החמירו מאז התקיפה.

שירות המבחן התרשם כי המתלון הוא אדם שקול וזהיר שנמנע מקונפליקטים וכי אלימות פיזית זרה לו ולאורחות חייו. אשת המתלון ראתה אותו חבול ומדמם בקומת הכניסה של הבניין ונחלצה לעזרתו ופינתה אותו לבית החולים. המתלון ציין כי חש "אימת מוות" תוך אובדן שליטה על גופו בעטייה של הפגיעה. סובל כיום מפגיעה בשמיעה באוזן שמאל, מראיה מטושטשת בשתי עיניו, נגרם לו שבר בארובת עין שמאל, שברים באף, חתך בשפה העליונה בנוסף שבר ללא תזוזה באצבע. מאז הפגיעה סובל מחרדה ופחד, דריכות כרונית, זיכרונות טורדניים ופגיעה בתחושת הבטחון, מקיים מאז הפגיעה אורח חיי מצומצם ומבודד. שירות המבחן מסכם וקובע כי המפגש הלא צפוי עם הנאשם, במהלך אירוע התקיפה, במקום אותו חווה כמקום בטוח עבורו, קטעה באחת את עולמו המוכר של המתלון ונישל אותו מתחושת השליטה על חייו.

נוסף לכל אלה נאלץ המתלון להתמודד עם טראומה משפחתית קשה, המתלון מסר כי נכדו הבכור נחטף ממסיבת הנובה ב- 7.10.23, נרצח וגופתו עדיין מוחזקת בעזה.

שירות המבחן ממליץ כי יוטל על הנאשם פיצוי כספי משמעותי לטובת שיקום המתלון. דיון והכרעה

9. על פי תיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, אשר מכוון ליצירת יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיה, מידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו. על בית המשפט, בקביעת מתחם העונש ההולם, להתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, הערך המוגן שבבסיסה, מידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנוהגת.

מעשיו של הנאשם מלמדים על חומרה לא מבוטלת.

על רקע ויכוח בין הנאשם למתלון, שכנים בבית משותף, תקף הנאשם את המתלון, כשהוא בן 78, בכך שתפס אותו בחזהו ודחפו. בעקבות הדחיפה נפל המתלון על דלת המעלית בכניסה לבניין המגורים ולאחר מכן נפל על הארץ, או-אז, בעודו שכוב על הרצפה, בעט בו הנאשם בפניו, תוך שצעק: "אני יהרוג אותך".

עסקין בפרץ אלימות אימפולסיבי, כאשר כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלון חבלות חמורות בדמות, שבר בארובת העין משמאל, שברים בקירות הסינוסים משמאל, חתך עמוק בשפה העליונה, שברים באף ושבר עם תזוזה באצבע 5. המתלון נזקק לטיפול רפואי וחווה עד היום נזקים וטראומה כתוצאה מהאירוע, כמפורט בתסקיר נפגע העבירה, וראו גם תמונות החבלה - ת/2.

בנו של המתלון תיאר במהלך הטיעונים לעונש אודות מצבו של אביו, שלצער כולנו המשפחה מתמודדת מאז ה-7.10 עם טראומה נוספת, עת נרצח נכדו הבכור של המתלון במסיבה הנובה, תוך שנחטף לעזה.

10. הערכים המוגנים הינם ערכים של שמירה והגנה על שלמות הגוף והנפש, כאשר הדברים מקבלים משנה תוקף בתיקנו, עת המתלון הותקף בפתח בניין המגורים בו הוא מתגורר.

אמרתי וחזרתי ואמרתי, הפכנו לחברה אלימה, אלימה בכביש, אלימה בחדרי המיון, אלימה במרחב הציבורי ואלימה ברשתות החברתיות.

בית המשפט העליון שב וקבע כי יש להטיל ענישה הולמת על כל המעז להרים יד על זולתו, כאשר האלימות פשטה בחברתנו ונראה כי היא מכרסמת בה כל חלקה טובה.

יפים בעניין זה דבריו של כבוד השופט ג'ובראן ז"ל מבית המשפט העליון, במסגרת ע"פ 7878/09 מדינת ישראל נגד פלוני (3.8.10): "האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חירות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. חברתנו הפכה להיות חברה אלימה ותרומתו של בית המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים ... שישקפו ערכים של תגמול והרתעה ...".

ראו עוד, דבריו של כבוד השופט אלרון במסגרת רע"פ 5128/21 סלאמה נגד מדינת ישראל (15.8.21): "יש להימנע מגישה סלחנית כלפי עבירות אלימות, ההולכות וגוברות במרחב הציבורי וזאת על-ידי שליחת מסר מרתיע לפיו העונש הראוי בגין יהיה מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח".

11.הסנגור טען כי יש להתחשב בפוסט הטראומה ממנה סובל הנאשם בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לסעיף 40ט(5) לחוק העונשין - הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה.

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים ועיינתי בתסקירי שירות המבחן ובמסמך ס/1, לא מצאתי כי הונחה בפני תשתית מספקת לקרבה לסייג כזה או אחר - לענין הנחת תשתית ודרכי הוכחה ראו והשוו ת"פ 35697-08-17 (מחוזי מרכז) מדינת ישראל נ' בורגקאר (24.10.19) והפסיקה הרבה המצוטטת שם. ערעור על פסק דין זה נדחה ע"י בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 8420/19 בורגקאר נ' מדינת ישראל (18.2.20).
עם זאת מצאתי להתחשב במצבו של הנאשם ובנסיבותיו האישיות במסגרת קביעת מיקומו במתחם העונש ההולם, ראו בהמשך.

12.לאחר ששמעתי ברוב קשב טיעוני הצדדים, עמדתי על נסיבות ביצוע העבירה, החבלות שנגרמו למתלונן, בעטיה של התקיפה, הנזקים והטראומה המלווים אותו מאז התקיפה, פוטנציאל הנזק, הערכים המוגנים והפגיעה בהם לצד מדיניות הפסיקה הנוהגת, מצאתי לקבוע מתחם עונשי הולם הנע בין 10 - 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד ענישה נלווית.

ראו בין היתר: רע"פ 30652-01-25 אורי נעוס נ' מדינת ישראל (15.1.25) - דחף את אמו שנפלה על צווארה ונחבלה בראשה. 11 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית; עפ"ג (תל אביב) 24221-11-24 יוסף ממת נגד מדינת ישראל (3.2.25) - אירוע של פציעת המתלונן בידו ובגבו באמצעות מסור, הושתו 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית; רע"פ 2298/20 יצחק עזרא נ' מדינת ישראל (5.4.20) - תקף את המתלונן בבעיטות ובאגרופים וגרם לו לשברים בצלעות. נידון ל-10 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית; ת"פ 18501-02-24 מדינת ישראל נ' גולני (24.3.25) - חבלה חמורה תוך שימוש במברג. נקבע מתחם הנע בין 12 - 24 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית; רע"פ 2731/23 חמזה מרקה נ' מדינת ישראל (30.4.23) שבר באף, חבלות בעיניים ושכבת שתי שיניים - ריב על רקע סכסוך כספי. 8 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית;

רע"פ 2546/22 דימטרי טרושצ'קין נ' מדינת ישראל (13.4.22) - גרם למתלונן לשבר באפו וחבלה בארובת העין, נקבע מתחם שנע בין 8 - 18 חודשי מאסר; רע"פ 1741/24 עמרו עריקאת נ' מדינת ישראל (5.3.24) - עימות בין הנאשם למתלונן שעבדו כטבחים במסעדה, נשך את המתלונן באוזנו וגרם לו לחבלה חמורה. 10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

מיקומו של הנאשם בתוך המתחם

13.הנאשם בן 64, נשוי ואב לארבעה ילדים, מתקיים מקצבת נכות מטעם משרד הבטחון ומתגורר עם אשתו בדירה שכורה בבת ים.

הנאשם הוכר כנכה מטעם משרד הבטחון עם הגבלה קשה בכושר התפקודי - ראו ס/1.

הנאשם הודה במיוחס לו, בפתח משפטו, במסגרת דיון מקדמי באולם המוקד, חסך בזמן שיפוטי ניכר, בזמנה של התביעה הכללית ועדי התביעה, ובמיוחד חסך בהעדת המתלונן.

הנאשם שהה במעצר ממש כשבועיים מחצה, לאחר מכן כ- 3.5 חודשים באיזוק אלקטרוני ובהמשך בתנאים מגבילים, ללא הפרות וללא פתיחת תיקי מב"ד חדשים.

לנאשם נסיבות אישיות שאינן פשוטות, לרבות פוסט טראומה ממנה הוא סובל מאז שירותו הצבאי במסגרת מלחמת לבנון הראשונה - ראו תסקירי שירות המבחן, טיעוני הסנגור המלומד, דבריה של בתו של הנאשם ודבריו של הנאשם עצמו, לצד המסמך 1/ס.

לנאשם עבר פלילי המורכב משלוש הרשעות ישנות, האחרונה מלפני עשור, בעבירות של העלבת עובד ציבור, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, ריצה בעברו צו של"צ ומאסר בדרך של עבודות שירות. 14. לתיק הוגשו 2 תסקירים מאת שירות המבחן, הסוקרים את נסיבות חייו של הנאשם. השירות סוקר את מצבו הנפשי של הנאשם והטראומה ממנה הוא סובל לרבות הטראומה שחוזה עת נלכד בבניין אצל משפחתו המתגוררת בשדרות בפרוץ מלחמת "חרבות ברזל".

הנאשם שולב בטיפול במסגרת מרכז טיפולי פרטי "ללמוד לכעוס נכון" תוך שהתמיד להגיע לכלל המפגשים, משתף בקשיו ומצליח לבחון התנהלויות בעייתיות בחייו ולחשוב על דרכי פעולה חלופיות. שירות המבחן מתרשם מהפחתה בסיכון ועתר לדחייה הדיון ב- 4 חודשים לצורך מעקב אחר הטיפול בנאשם לרבות בטראומה ממנה הוא סובל.

שירות המבחן מעדכן כי הנאשם שומר על קשר רציף עם השירות ומתמיד להגיע למפגשים הטיפולים. השירות מתרשם כי הנאשם מחויב להליך הטיפולי ועורך מאמצים להפיק ממנו תועלת אישית. להערכת השירות חלה הפחתה נוספת בסיכון במצבו.

השירות ממליץ לבכר את הפן השיקומי בתיק זה, לצד הטלת צו מבחן למשך חצי שנה, ענישה צופה פני עתיד ופיצוי כספי למתלונן.

15. אכן, האינטרס הנוגע לשיקומו של הנאשם אינו מהווה אינטרס שלו בלבד, אלא משרת גם את החברה בכללותה. יחד עם זאת, אינטרס זה מהווה שיקול אחד מבין מכלול השיקולים העומדים בפני בית המשפט בבואו לגזור את עונשו של הנאשם - ראו והשוו רע"פ 1787/15 עמר נ' מדינת ישראל (24/03/15).

בהינתן כך, ולאחר ששמעתי טיעוני הצדדים ועיינתי בהמלצות שירות המבחן, לא מצאתי כי תיק זה מצדיק סטייה כה מהותית ממתחם העונש ההולם אליבא דסעיף 40ד לחוק העונשין, בדמות הסתפקות במאסר על תנאי.

נסיבות ביצוע העבירה מלמדות על חומרה יתרה והמחוקק כבר קבע כי בנסיבות אלה לא בנקל יחרוג בית המשפט ממתחם העונש ההולם, גם בהינתן שיקום או סיכוי ממשי לשיקום - ראו סעיף 40ד(ב) לחוק העונשין.

ענישה בדמות מאסר על תנאי, כהמלצת שירות המבחן, אינה הולמת נסיבותיו של תיק זה, גם בהינתן מצבו של הנאשם והטיפול שעבר ועובר, ועלולה להעביר מסר מטעה לציבור לפיו בית המשפט נוקט בגישה מקלה וסלחנית ביחס לעבירות אלימות במרחב הציבורי ובנסיבות של "ריב שכנים" בפרט.

עם כל הצער שבדבר, גם עתירתו החלופית של הסנגור, בדבר הוספת צו של"צ או מאסר בדרך של עבודות שירות, אינם הולמים נסיבותיו של תיקו.

מי שתופס ודוחף אדם כבן 78 ולאחר שזה נופל על הארץ בועט בו בפניו, בעודו מנסה להגן על פניו בידיו, גורם לו לשברים באפו, בארובת העין, בסינוס משמאל לצד חתך עמוק בשפה, המטומות ושבר באצבע - מקומו מאחורי סורג ובריח.

הנזק ופוטנציאל הנזק גבוהים, ולא בכדי הנאשם צעק למתלונן במהלך האירוע: "אני יהרוג אותך" - ודי לחכימא ברמיזא.

ודוק, ער אני לכך שכתב האישום תוקן לקולא, ועבירה של תקיפת זקן אינה מיוחסת לנאשם, עם זאת היות ובחלק הכללי מופיע גילו של המתלונן ומצבו עלה כחוט השני במסגרת הטיעונים לעונש, לרבות בתסקיר נפגע העבירה, לא ניתן להתעלם מגילו של המתלונן, כאשר הנאשם מודע לכך בהיותו שכנו (כל שכן הודה במסגרת כתב האישום המתוקן גם בחלק הכללי).

על בית המשפט בעידן שלאחר תיקון 113 לחוק העונשין, להתייחס לנסיבות ביצוע העבירות מהבחינה המהותית ולא במשקפיים צרים של כותרת כזו או אחרת של עבירה.

עם זאת, מצאתי להתחשב במצבו של הנאשם, בנסיבותיו האישיות ובטראומה ממנה הוא סובל, לצד הטיפול שעבר ועובר ולמקומו בתחתית מתחם העונש ההולם שקבעתי בתיק, חרף עברו הפלילי הרלוונטי מתחום האלימות, בהינתן כלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה והטעמים שמנתי לעיל כמו גם שהרשעתו האחרונה ישנה - בעניין שיקולי טיפול או שיקום והשפעתם על קביעת המיקום בתוך המתחם ראו והשוו ע"פ 3609/14 מדינת ישראל נ' אלסין (20.10.14, פסקה 11).

16. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי המעצר 11.7.23 - 27.7.23.
2. מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור בתקופה זו כל עבירת אלימות או איומים.
3. פיצוי למתלונן, ע"ת 1, בסך של 10,000 ש"ח אשר ישולם ב-5 תשלומים, חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 20.5.25 ואילך.

על התביעה להעביר למזכירות בתוך 7 ימים מהיום פרטי המתלונן על גבי טופס כנדרש.

ניתן לשלם את הפיצוי כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות ברשות האכיפה והגבייה, באחת מהדרכים הבאות: באשראי; באתר המקוון www.eca.gov.il; במזומן בכל סניפי בנק הדואר, או באמצעות מוקד השירות הטלפוני בטלפון *****.

ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיקים קשורים, הפיצוי יקוזז מההפקדה, בהסכמת ההגנה באולם, וככל שתיוותר יתרה - תושב לנאשם או למי מטעמו, בכפוף לכל דין או החלטה אחרת, לאחר אישור התייצבות למאסר. על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי המאסר בבימ"ר ניצן ביום 15.6.25 עד השעה 10:30, כשהוא מצויד בתעודת זהות.

הערבויות הקיימות בתיק ימשיכו לעמוד על כן לצורך הבטחת התייצבות למאסר.

מוצא בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ כנגד הנאשם, אשר יבוטל ע"י המזכירות עם קבלת אישור התייצבות הנאשם למאסרו, ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת.

ככל שיש לנאשם דרכון - יופקד במזכירות בית המשפט בתוך 24 שעות מהיום.

הנאשם רשאי לפנות לענף אבחון ומיון בשב"ס לצורך מיון מוקדם; המדובר בהליך וולונטרי ובאחריות הנאשם.

טלפונים: *****, *****, *****, פקס: *****, דואר אלקטרוני: MaasarN@ips.gov.il

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו, בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ב ניסן תשפ"ה, 20 אפריל 2025, במעמד הצדדים.